

Rozhodnutí Krajského soudu v Uherském Hradišti ze dne 21. 7. 1955, sp. zn. 3 To 111/55

Číslo:

Právní věta:

Pomluva spáchaná pro výkon pravomoci veřejného činitele podle § 189 odst. 1 a 2 písm. b) tr. zák. je dána i tehdy, když poškozený už nevykonává funkci, pro kterou požíval ochrany veřejného činitele.

Soud: Krajský soud v Uherském Hradišti

Datum rozhodnutí: 21.07.1955

Spisová značka: 3 To 111/55

Číslo rozhodnutí: 11

Číslo sešitu:

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla:

Předpisy:

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Obviněný jednak na veřejném hřišti, jednak později za jízdy vlakem, tedy veřejně, napadl bývalého přednostu referátu ONV tím, že o něm nepravdivě tvrdil, že obviněného okradl, protože byl témuž majetek v trestním řízení konfiskován. Dále uvedl obviněný, že poškozený soudil lidi a že je při tom okrádal.

Lidový soud v Uherském Hradišti uznal obviněného vinným dvěma trestnými činy pomluvy podle § 189 odst. 1, odst. 2 písm. a), b) tr. zák. a vyměřil mu podle § 189 odst. 2 a § 22 odst. 1 tr. zák. úhrnný trest.

Krajský soud zamítl odvolání obviněného.

Z odůvodnění:

Ve svém odvolání vyslovuje obviněný názor jednak, že svým jednáním vůbec nenaplnil skutkovou podstatu trestného činu pomluvy podle § 189 odst. 1 tr. zák., neboť prý nesděloval občanům o poškozeném nepravdu, jednak, že není dána v žádném případě kvalifikace podle § 189 odst. 2 písm. b) tr. zák., poněvadž obviněný úmyslně vyčkal se svými útoky na poškozeného až do té doby, kdy poškozený již nevykonával funkci znamenající výkon pravomoci veřejného činitele.

Odvolací soud, přezkoumaj napadený rozsudek ve smyslu § 194 tr. ř., neshledal odvolání důvodným.

Skutkové zjištění prvního soudu je správné a není v rozporu s výsledky provedeného dokazování. Ze svědecké výpovědi poškozeného i z výpovědí ostatních nezaujatých svědků je zjištěno, že obviněný pronesl při dvou příležitostech náhodného setkání s poškozeným v souvislosti s jeho funkcí přednosta referátu ONV, kterou poškozený dříve zastával, všechny výroky, pro něž byl uznán vinným, při čemž šlo o tvrzení zcela nepravdivá. Ostatně obviněný řadu výroků sám doznává.

Skutkové zjištění prvního soudu je proto správné. I právní posouzení věci prvním soudem je však správné. Všechny výroky, které obviněný pronesl o poškozeném, jsou takového rázu, že mohou ohrozit vážnost poškozeného u spoluobčanů. Ani tvrzení obviněného, že kvalifikace podle § 189 odst. 2 písm. b) není správná, není na místě. Obviněný sám říká, že se svými útoky na poškozeného vyčkával až do doby, kdy tžž nebude již funkcionářem ONV. Z této výpovědi obviněného vyplývá, že chtěl poškozeného napadnout pro výkon jeho pravomoci, kterou poškozený vykonával jako veřejný činitel, učinil tak však až v době, kdy poškozený již tuto pravomoc nevykonával. Ustanovení § 189 odst. 2 písm. b) tr. zák. chrání před útoky pro výkon pravomoci veřejného činitele i ty, kdož už nezastávají funkci, pro kterou požívali ochrany veřejného činitele. Rozhodným podle tohoto zákonného ustanovení totiž je, že se pachatel dopustil pomluvy podle § 189 odst. 1 tr. zák. proti veřejnému činiteli pro výkon jeho pravomoc i, při čemž je nerozhodné, zda se tak stalo hned při tomto výkonu nebo až později. Jestliže proto zákon chrání výkon pravomoci veřejného činitele, je nerozhodné, zda osoba, jež vykonávala pravomoc veřejného činitele (t. j. obstarávala veřejné věci, byvši k tomu povolána), byla vystavena útoku pachatele pro tento výkon právě v čase, kdy obstarávala, byť i jiný výkon pravomoci veřejného činitele, a zda tedy v čase pachatelova útoku byla veřejným činitelem nebo ne.. soud dovedl, že trest uložený obviněnému

(V dalším krajský soud dovedl, že trest uložený obviněnému napadeným rozsudkem je přiměřený a že proto odvolání obviněného není důvodným ani v tomto směru.)